

Lovforslaget blev behandlet sammen med Forslaget om Rentelettelse for Laan i fast Ejendom, og begge Forslag blev af Socialdemokraternes Ordfører (*Fisker*) anbefalet til hurtig og velvillig Behandling. Ud fra det Synspunkt, at Kreditors og Debtors Interesser i ikke ringe Udstrækning falder sammen, kunde der formentlig ikke rejses berettiget Indvending mod en Lovgivning, som ved Foranstaltninger af midlertidig Karakter søger at hindre Realisationer i stor Udstrækning med dertil hørende Angreb paa Hovedstolen, selv om Kreditor i Overgangstiden maatte kvittere en stærkt begrænset Del af Terminsydelsen. Ogsaa den Del af Skatten, som tænktes anvendt til Understøttelse af arbejdsløse m. fl., kunde Taleren tiltræde blev paalagt Formuebesidderne, der hidtil havde klaret sig godt gennem Krisen, som et »Bidrag til Fordel for Krisens virkelige Ofre«. — De Radikales Ordfører, *Niels Frederiksen*, anbefalede Forslagene til en hurtig, saglig og velvillig Behandling i et Udvalg. Naar man paa Grund af vort udviklede Kreditsystem og de retslige Tilstande paa Pengemarkedet havde valgt Rentebeskatningens Vej til at gennemføre en midlertidig Rentenedsættelse og underbygge en Konvertering, troede Taleren, at man her var inde paa en Lovgivning, som havde Betingelser for at føre til Maalet: en billigere Rente, selv om de Radikale havde ønsket, »at det havde været muligt i stærkere Grad at gaa ad denne Vej«, end Lovforslaget gjorde. — Endelig fik Lovforslaget Tilslutning af Kommunerne, hvis Ordfører (*Aksel Larsen*) betegnede det som et Skridt i den rigtige Retning og erklærede, at det ikke skulde mangle paa Støtte fra kommunistisk Side til Forslagets Gennemførelse. — Derimod tog Ordførerne for Venstre og det konservative Folkeparti Afstand fra Lovforslagets Bestemmelser. *Krag*, som talte paa Venstres Vegne, mindede om, at N. Neergaard havde karakteriseret et tidligere Forslag om Skat paa Renteindtægt som »et ualmindelig ondartet skattepolitisk Paafund«, og denne Karakteristik var ikke blevet mindre berettiget, efter at Skatten nu var foreslaet firedoblet. Desuden mindede Taleren om, at Danmark i Forvejen havde en tungere virkende Formuebeskatning end noget andet Land, og han hævdede, at dette Tillæg i første Række vilde ramme — ikke Storkapitalen, hvis Fondsbeholdninger og Erhvervskapital blev fritaget for Skatten, men de talrige smaa og middelstore Sparere. Gennemførelsen af en saadan Lov vilde betyde et Incitament for Kapitalen til at søge ud i udenlandsk Anbringelse, og den vilde utvivlsomt modvirke Bestræbelserne for at øge Beskæftigelsesmulighederne. Taleren saa ikke Grunden til, at den Erhvervskapital, som er anbragt i fast Ejendom, var undtaget fra Erhvervskapitalens almindelige Skatte-